

14. november

UKA2018/136

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan gøre det mere attraktivt at uddanne sig til og arbejde som pædagog med henblik på at sikre fagligt velkvalificeret personale til daginstitutionerne.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne)

Vi takker medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne for hendes forslag til forespørgselsdebat som vi vil komme med følgende bemærkninger til.

Tryghed og ubekymrethed. Det er sådan set det største og vigtigste ønske vi som forældre kan have, når vi afleverer vore små børn til daginstitutionen om morgenen. Vores forældrefølelse – beskyttertrangen - gør at vi hurtigt får et ønske om, at føle tillid til det sted hvor vi afleverer vort barn, fordi det samlede miljø i institutionen udgøres af personalet. Vi mener, at det er helt naturligt. Vi ved, at en virksomhed der er velfungerende er kendetegnet ved, at kunne give en god påvirkning og være udviklende.

Vi er fuldt ud enige med Nivi Olsen. Vi kan også allerede på forhånd regne ud, at ethvert parti herinde i salen vil være enige med forslagsstillersens forslag. Vi kan også se, at vi kan samarbejde herom og være fælles om det. I sin begrundelse kommer hun på et tidspunkt ind på pædagogernes ringe løn, hvilket vi mener er helt korrekt. Lysten til at tage en uddannelse i dag er stor, netop fordi levevilkårene er gode og mulighederne for at tage en uddannelse er gode. Vi må kunne indrømme, at pædagogernes lønvilkår og goder ikke længere er tidssvarende. Vi mener også det er korrekt, at der er mangel på pædagoger i hele landet og at manglen er udpræget stor. Det er en vanskelig sag og vi bør gå bag om overskriften og handle ud fra det reelle problem.

Forslagsstilleren peger på, at det vigtigste mål må være, at få dygtige ansatte og hvad man så kan gøre for at gøre det mere attraktivt, at tage en pædagoguddannelse. Vi ved jo godt, at alting hænger sammen. Selv det mindste lille udsving kan påvirke hele situationen meget mere end man kunne have forudset. Derfor vil selv den mindste ændring ikke kun påvirke en enkelt ting. Vi må derfor tænke mere helhedsorienteret. Vi må se at få grundlagt fundamentet til begyndelsen herinde i salen. Det er det vi skal have skabt og det bliver så det vi på længere sigt alle vil få mest gavn af.

Fra Siumut mener vi at decentraluddannelsen til Børnemedhjælperer er meget vigtigt, da vi bor på en stort land med mange bosteder.

Indledningsvis vil vi ikke undlade med at starte med, at rose de uddannede pædagoger og de der passer deres arbejde rigtig godt. Tak fordi I passer godt på jeres arbejde, tak for jeres arbejde for børnene og familierne. Også en tak for jeres demonstration i det tidlige efterår, vi hørte jeres budskab og vi forstod jer rigtig godt. Nu skal I ikke tro vi bare er tilhørere, men vi har rent faktisk magten til at kunne bane vejen for handling. Vi er helt klar over hvilke vilkår I arbejder under. De

betingelser I må arbejde under er ikke lige til, jeg må rose jer og tager min hat af for jer. Jeg er nødt til at rose jer, fordi I utrætteligt fortsætter jeres arbejde.

En attraktiv arbejdsplads er kendetegnet ved gode lønninger og som er veldrevet med gode muligheder for de ansatte. Sådan bør pædagogernes forhold være. Selvom vi giver folk den samme uddannelse, så vil deres evner og det de kan præstere være forskellige. Derfor mener Siumut også, at selv begrebet dygtighed er et flygtigt fænomen, der er svært målbart. Dog mener vi, at man igennem konstant dygtiggørelse i form af kurser kan opkvalificere sig. Siumut mener også, at en veldrevet daginstitution udspringer af en god ledelse, som så også har meget lidt udskiftning af medarbejdere og stor positiv påvirkning. Derfor vil de medarbejdere vi betragter som dygtige, være dem som føler sig mest trygge og som får den bedste vejledning, som bliver hørt og som har ret til at udtrykke deres holdninger.

På baggrund af Naalakkersuisuts fremlæggelse får man lyst til at spørge om, at hvis nu samfundet i fremtiden skal komme udover manglen på pædagoger og nå målet om at blive selvforsynende med pædagoger, hvordan vil man så gøre det attraktivt og hvordan kommer det til at se ud? Hvis vi skal fylde hullet ud så der endda ikke er mangel på pædagoger mere, hvilken reform forestiller man sig da skal gennemføres?

Hvis der skal etableres en ny uddannelse, hvor vil man så bygge den nye skole?

Hvor mange elever kan man regne med vil kunne starte? I svarskrivelsen fra Naalakkersuisut forstod vi, at der er nedsat en arbejdsgruppe med temaet 'Uddannelsesindsats inden for det sociale område' der skal afdække og analysere planen for eksisterende og nye uddannelser m.m., hvornår kan man regne med, at dette arbejde fremlægges?

Fra Siumut opfordre vi igen Naalakkersuisut om at være opmærksom på lønvilkårene for Børnepædagoger.

At blive forældre er dejligt og noget alle har lyst til at opleve, og vi vil fra Siumut deltage i arbejdet med at gøre livet lettere for de kommende familier. Hvis vi skal vende den nuværende affolkning af landet til det modsatte, så må vi kigge nærmere på de levevilkår, som bør forbedres på flere områder. Det er ikke kun de uddannede pædagogers vilkår der skal forbedres, men der skal etableres et tværfagligt samarbejde henimod en reform af området og det arbejde vil vi gerne deltage i.

Tak for debatten, ligesom vi takker debattøren for en interessant debat der har stor prioritet.

Laura Táunâjik, Siumut